Készülődés az egyetemi felvételi vizsgára

Sok hallgató az előkészítő tanfolyamokon

Mindkét szegedi egyetemen már javában folyik a munka a júliusi felvételi vizsgára előkészítő tanfolyamokon. A Szegedi Tudományegyetemen

heti három alkalommal,

délután 5-től este 8—9 óráig foglalkoztatják a hallgatókat, akik választott szakuknak megfelelően ismétlik át az érettségi tananyagot, illetve szereznek új ismereteket.

Az egyetem rektora a természettudományi kart bízta meg az előkészítő tanfolyamok rendezésével és felügyeletével. A tanítási órákat a Ságvári Endre Általános Gyakorlati Gimnáziumban, a kísérleti fizikai, a biológiai és a Bolyai intézetben, valamint az egyetem Ady téri épületében tartják, Tekintettel a közel 120-as létszámra, a tanfolyam hallgatóit

tíz csoportra osztották,

hogy mindenkivel kellőképpen tudjanak foglalkozni a szaktanárok és az egyetemi oktatók. Rendszeresen számon kérik ugyanis minden egyes hallgatótól a tanultakat, figyelemmel kísérnek mindenkit, nehogy valaki is lemaradjon az általános követelmények elsajátításában.

A hallgatók általában egy-két év óta különböző helyeken termelőmunkában dolgoznak.

Nagyobb részük fizikai munkát végez.

Életkoruk 20—30 év között van, kivételt képeznek azonban azok a hallgatók, akiket az egyetem levelező tagozatára készítenek elő. A Szegedi Tudományegyetem ugyanis nemcsak a nappali, hanem az esti tagozatra is készít elő hallgatókat a felvételi vizsgára. Ezeknek az életkoruk sem haladja azonban meg az engedélyezett korhatárt, a 40 évet.

Csongrád megye távolabbi helyeiről is járnak be hallgatók, hogy elsajátítsák az egyetemi felvételi vizsga anyagát.

Az ország valamennyi egyetemére képez hallgatókat

előkészítő tanfolyamain a Szegedi Tudományegyetem. Többek között műszaki egyetemre és agrártudományi egyetemre is.

A Szegedi Orvostudományi Egyetemen ugyancsak sikeresen készülnek az egyetemi felvételi vizsgára a tanfolyamok hallgatói, akik jórészt

az egészségügy különböző területén

dolgoznak hosszabb-rövidebb idő óta. Három tanfolyamuk működik, egyenként tizenhetes létszámmal, s hetenként két alkalommal foglalkoztatják őket a biológiai, valamint a kísérleti fizikai intézetben. Előkészítésüket az orvosi és a gyógyszerész karra egyaránt egyetemi adjunktusok és tanársegédek végzik.

Mindkét szegedi egyetem felvételi vizsgára előkészítő tanfolyamainak hallgatói

szorgalmas és lelkiismeretes munkát végeznek,

hogy a tanultak alapján majd sikeres felvételt nyerhessenek. Az órákról szinte nem hiányzik senkisem.

A két egyetemen tehát több mint 160 hallgató vesz részt a felvételi vizsgára előkészítő tanfolyamon, amely június végén fejeződik be, utána pedig következik az igazi vizsga az egyetemi felvételi bizottság előtt.

Rádióműsor

Péntek

KOSSUTH-RÁDIÓ

4,26 Rákóczi induló. 4,30 Hírek. 4,40—7,59 Vidáman, frissen. Közben: 5,30 Hírek. 6,00 Falurádió. 6,35 Jó reggelt! 6,59 Időjelzés. 7,00 Hírek. 7,10 Új könyvek. 7,30 Műsornaptár. 7,59 Időjelzés. 8,00 Műsorismertetés. 8,10 Reggeli hangverseny. 9,00 Tulipán. Elbeszélés. 9,10 Könnyűzene. 9,40 Tanuljunk a történelemből. 9 óra 50 Iskolai kórusok énekelnek. 10,00 Hírek. 10,10 Simone Boccanegra. Operarészletek. 10,59 Lottóeredmények. 11,00 Nyugati portya. Regényismertetés. 11,30 Népi zene. 12,00 Déli harangszó. 12,15 Bemutatjuk az MR és Televízió tánczenei stúdiójának növendékeit. 12,55 Napirenden... 13,00 Zongoraművek. 13,30 Gazdaszemmel a nagyvilág mezőgazdaságáról. 13,45 Népi muzsika. 14,00 A kutyaséltatás művészete. 14,15 Két operanyitány. 14,35 Egy vén tengeri medve élményei — és más érdekességek. 15,00 Hírek, közlemények. 15,08 Időjárásjelentés. 15,10 Muzsikáló fiatalok. 15,35 Annamaria Cipollone olasz írónő két elbeszélése. 15,55 Szív küldi. 16,25 Gyújtópontban. 16,40 A Román Rádió énekkara énekel. 16,55 Műsorismertetés. 17,00 Hírek. 17,15 Ötórai tea. 17,45 Rádióiskola. 18,45 Lehoczky Éva énekel. 19,00 Gál Anti és a többiek. 19,15 Téli órák — hasznos mulatságok. Közben: 19,54 Jó éjszakát, gyerekek! 20,00—20,25 Esti krónika. 22,00 Hírek. 22,20 Enescu-Fesztivál. A „George Enescu" Állami Filharmónia zenekarának hangversenye. 23,50 Verbunkosok. Közben: 24,00—0,10 Hírek. 0,30 Himnusz.

PETŐFI-RÁDIÓ

5,30 Hírek. 6,00 Reggeli zene. 6,25 Műsornaptár. 6,50 Torna. 8,00—8,10 Hírek. 14,00 Időjárás- és vízállásjelentés. 14,15 Könnyűzene. 15,10 „Vitorla fehérlik, magányos..." Lermontov versei. 15,30 Részletek Marinka, a táncosnő c. operettből. 15,40 Hétköznapok emberei. 16,00 Hírek. 16,05 Mozart: Esz-dúr divertimento. 16,50 Ezer szó franciául. 17,00 Ken Griffin orgonál. 17,15 Az üvegházikó. Mesejáték. 17,43 Szovjet fúvószene. 18,00 Hírek. 18,05 Népi zene. 18,45 Beszéljünk szépen magyarul! 19,00 Hírek. 19,05 A sevillai borbély. Részletek. 19,40 Falurádió. 20,00 Heti hangversenykalauz. 20,45 Sporthíradó. 21,00 Hírek. 21,10 Tánczene. 21,45 Gyermeknevelés. 22,00 Magyar szerzők kórusai. 22,20 Láttuk, hallottuk... 22,40 Operettkettősök. 23,00 Hírek. 23,15 Műsorzárás.

Televízióműsor

Az adás ma szünetel.

A dobostorta emléktáblájáról

Hírül adták a lapok, hogy a dobostorta 75. születésnapja alkalmával emléktáblát lepleztek le a torta atyja, Dobos József lakóházán.

No, ez derék, gondolom magamban, s valóban: nem is irigylem a kiváló cukrászmestert halála utáni karrierjéért: megéremli, sokan és sokáig áldják ügyességét, ötletességét, dicsérhetik a finom falatokért. Mégis arra gondoltam: nem kéne legalább ilyen ambícióval törekedni más névezetességeink — például nagy íróink, költőink, tudósaink — emlékének megörökítésére? A fővárosban máig sincs méltó utcája a mi Juhász Gyulánknak, akinek halála negyedszázados évfordulójára kell emlékeznünk. De maradjunk szűkebb pátriánkban: máig sincs emléktáblája nálunk Mikszáthnak, Gárdonyinak, vagy akárcsak a sakkban világhírnevet szerzett szegedi születésű magyar nagymesternek, Maróczy Gézának sem. A fölsorolás korántsem teljes: gazdag tennivalóit lehetne összeszedni a haladó hagyományok különféle módokon való ápolásának. Legyen emléktáblája a dobostorta »föltalálójának«, de ne feledkezzünk meg a magyar kultúra nagy föltedezőiről sem!

P. P. P.

Bemutató Sándorfalván

Megkezdte előadásait a Szegedi Nemzeti Színház Kisszínháza

VIDÁM BESZÉLGETÉS. Előadás után a Szegedi Nemzeti Színház művészei hosszasan beszélgettek a sándorfalviakkal. Képünkön a beszélgetés egyik vidám pillanata: Várady Szabolcs, Bányász Ilona és Kovács János a közönség között.

Szerdán este a sándorfalvi művelődési otthonban megtartotta első előadását a Szegedi Nemzeti Színház Kisszínháza, amelyet azért hívtak életre, hogy a tájszínházi előadásokon felül bemutatókat tartson a szegedi járás és Csongrád megye községeiben. A sándorfaviak nagy érdeklődéssel várták a szerda esti előadást: néhány perccel hét óra után zsúfolásig megtelt a művelődési otthon nagyterme. A bemutatóra szegediek is kíváncsiak voltak; megtekintette az előadást *Tari János*, a városi tanács végrehajtó bizottságának elnökhelyettese és *Kovács Miklós*, a városi tanács népművelési csoportjának vezetője is.

A bemutató előtt *Ács Zoltán*, a járási tanács művelődésügyi osztályának vezetője rövid beszédben köszöntötte a színház művészeit és méltatta vállalkozásuk jelentőségét, majd *Vaszy Viktor*, a Szegedi Nemzeti Színház igazgatója szólt a közönséghez. A kisszínház létrehozásának céljairól beszélt.

A beszédek után az együttes tagjai bemutatták Örsi Ferenc *Kilóg a lóláb* című kétrészes komédiáját.

*

A rendkívül szellemes, ötletes és fordulatos komédia mai témát visz színpadra: eseleménye azt mondja el, hogyan, milyen bonyodalmak után lépett be a falu utolsó egyéni gazdája, a keménynyakú Lovas Tóth István a termelőszövetkezetbe, és hogyan gazdagodott éppen ennek következtében emberségben és becsületben. Vidám, mulattató darab a Kilóg a lóláb, szórakoztató és tanulságos, elgondolkoztató is. Alakjai a mai falu életének ismert figurái, problematikája a mai valóságból vett. Jellemző, hogy a közönség, amely sokat nevetett a vidám előadás hallgatása közben, felismerte ezt.

A darabot Versényi Ida szellemes, ötletes rendezése vitte színpadra. A mulatságosan megkomponált jelenetekben a színészek jó kedvvel játszottak. Legnagyobb sikerrel a Lovas Tóth szerepét alakító Kovács János játszott. Megérdemelten: a legkisebb részletekig kidolgozott alakítása, minden túlzás nélküli, de mégis erőteljes, szemléletes játéka teljes jellemet formált. Az elnök asszony szerepét Bányász Ilona rokonszenves egyszerűséggel mutatta be. Alakításában — helyesen — a régi fajta parasztábrázolásnak még nyomait sem tudtuk felfedezni. Mai, modern, értelmes falusi asszonyt mutatott be, aki megérdemelten lett a falu egyik tekintélyes vezetője. Lánya szerepét Simon Erika nagy sikerrel játszotta. A helyes, kedves, néhol gyámoltalan, néhol nyelves, de végülis győzedelmeskedő szerelmes kislány alakját plasztikus elevenséggel formálta egységessé. Lovas Tóth fiának szerepében Várady Szabolcs egy kissé halványabbnak tűnt. A narrátor – kisbíró rövid szerepéből Hegedűs László határozott karakterfigurát formált.

Madarász Emil:

Csihajda

Legenda 1919-ből

Ma temetik Budapesten Madarász Emilt, a népszerű költőt, a munkásmozgalom régi harcosát, a Magyar Partizán Szövetség és a Magyar Írók Szövetsége tagját. Az íróra emlékezve részletet közlünk egyik leghíresebb műveből, a Csihajda című elbeszélő költeményéből.

S egy nap a matróz laktanyába,
(Mint minden ritka élvezet)
Váratlanul s nagy láda könyvvel
Komor kis ember érkezett,
Az őr elé állt s szólt szigorral:
— Matróz kaszárnya, ugyebár?
Aztán megállt és hidegen csak
Ennyit mondott: N. N. tanár!...

Nyilván nagy titka volt e szónak,
Mert rémítő hatása volt,
Mert hirtelen vad ordítástól
Remegett ablak, kapubolt:
— Fegy-ver-be! — zúg az őr s riadtan
Csörtet a készültség oda.
— Mi baj? — S az őr lihegve mondja:
— Megérkezett... az oskola!

Másnap a matróz laktanyában
A zászlóalj »vigyázzban« állt,
Négy század büszke »jobbra nézz«-el
A zord tanárnak szalutált,
Vagy tán nemcsak a zord tanárnak
Szólt ez a harcos tisztelet,
Talán tudásnak, másnak hívják,
Vagy kultúrának — úgylehet.

És dér-czüstös üstökével
A vén vasas ott állt elől
Irtó szikárnak, kissé görbén,
De szívós-törhetetlenül,
S miközben vasmarkába fogta
A két tanári lágy kezet:
— Vegye át elvtárs — szólt — s tanítsa
A nyolcszáz tengerészemet.

Vegye át, elvtárs, ezt a népet,
Gyúrja agyát át és eszét,
Edzzen belőle, mint az érből,
Igazi bolsevik acélt.
Ma nyolcszáz érdes, vad legény ez,
Aki most itt magára néz,
Holnap úgy lehet, bolsevik lesz,
Nyolcszáz bolsevik tengerész...

★

Tanszéke szirtjén a tanár ült
Magos-fagyosan, egymagán
És szórta szét mázsás tudását
Matrózok rémült századán,
Híven figyelt, figyelt a matróz
Mint kél a szó s mint tovaszáll
»A társadalom gazdagsága,
Mint látható — árukban áll...!«

A tanár zordon nagyszakáll volt
S fegyelmet tartott — szörnyűség!
Nyögött a marxi sok elmélet
Gránitsúlyától mind a nép
S tanult s csak olykor vett erőt rajt
Egy titkos halk ábrándozás:
»Jöhetne némi enyhülés már,
Kis harc, kis előnyomulás...«

Eljött. Mikor négy század matróz
Immár mélyebben behatolt
Sok erős marxi födözékbe
S többek közt birtokában volt
»A használati s csereérték«,
Szóval a harc javában állt, —
A csöndes zászlóaljparancsnok
Behívta jó Csihajda Pált.

A tárgyalás rövid volt, kurta
S kimért is — akaratlanul:
Csihajda elvtárs két szakasszal
A Duna-rév felé vonul,
Megszállja, tartja és további
Intézkedésig ott marad...
Újra mozognak a fehérek.
A nagyparasztok s tiszt urak.

S míg áll a harc a tanteremben
Az »árucsere jellegén«,
Az udvaron áll sorakozva
Hatvan jó bőrzekés legény,
S míg bent a marxi frontszakaszban
Sűrű kis egyestűz ropog,
Kint hatvan jó Csihajda-matróz
Harsány-dalolva elrobog.

...A harc nem puszta »rajta-rajta«,
S nem pusztán fegyvercsörtetés:
Stratégia s taktika olykor,
Furfangos s valljuk be — nehéz!
Állásba törni nem csekélység
Bolond sok akadályon át,
De megtartani, az a virtus,
Vitéz matrózi cimborák!

Sok jó legény vad lendülettel
Rohant előre, mint a vész,
Az áru- és az érték-állást
Elérte nem egy tengerész.
S bár csillogó a győzelem volt, —
Tiszavirág volt, egynapos,
Az élet — szigorú parancsnok
S ridegen mondta: »visszakozzl«

Ez a lesújtó tény-igazság,
Nyilvánvalóvá vált a kép,
Hogy a tanár bonckésre vette
Az ára — fétisjellegét.
A fétisügy a zászlóaljnak
Valljuk be, nagy kudarca volt.
A tanteremben egy vesztett harcnak
Keserves bánat-arca volt.

Négy század tengerész sötéten
S oly komor-némán mint az éj
Meredt a porkódós emelvény,
A messzi katedra felé
S szólt a tanár, azokután hogy
Komoran ő is hallgatott:
— Ha netalántán nem világos,
Megismételni kész vagyok...

Amire hat sor szalmazsákról
Kis orkán támadt hirtelen,
Megenyhülés sok sóhajától
Felélt a dermedt tanterem,
Azaz azon volt, hogy feléljen,
De ajtó nyílik s ottan áll
Karabélyát súlyba eresztve,
Forosan jó Csihajda Pál.

S megszólalt csendesen Csihajda
Végigtekintve társain.
— Hát itt vagyunk, marxista elvtárs,
Drága matrózi társaim,
Bevonultunk a sétaútról,
Mit ránk sóztak a tiszt urak
És... azt hiszem, a leckeórát
Folytassuk, ahol elmaradt...

Folytatták ott, hol abbahagyták,
Iszonyú némán, csendesen,
Sejtette mind, bár hangos szóval
Nem tette szóvá senki sem,
Érezte mind — a szalmazsákok
Itt-ott ma szörnyen üresek,
Hogy a Csihajda-század máma
Pár jó vitézzel kevesebb.

Érezte mind az iszonyú űrt,
És tudta mind, ki mit sirat:
Valahol lent a Duna mentén
Hat vörös matróz ott maradt.
Itt hagytak mindent — diktatúrát,
Májust, lányt, fétisjelleget
És tudta mind: ilyen halálnál
Szebben meghalni nem lehet.